

Lucas 13, 10-17 de vrouw die stond

Eens gaf hij op sabbat onderricht in een synagoge. Daar bevond zich ook een vrouw die al 18 jaar leed onder een geest die haar ziek maakte. Ze liep krom en was niet in staat zichzelf op te richten. Jezus sprak haar aan. Vrouw, zei Hij, u bent van uw kwaal verlost. Hij legde haar de handen op, onmiddellijk rechtte zij haar rug en ze prees God. Geërgerd omdat Jezus op sabbat iemand genezen had, zei de voorzitter van de synagoge tegen de menigte. Zes dagen zijn er om te werken. Dan kunt u komen om u te laten genezen, niet op sabbat. De Heer gaf hem dit antwoord:

huichelaars! Ieder van u maakt toch op sabbat zijn os of ezel los van de voerbak om hen te drinken te geven? Moest deze dochter van Abraham dan op sabbat niet losgemaakt worden van de boeien waarmee de satan haar al 18 jaar geleden heeft vastgebonden? Toen Hij dat zei stonden al zijn tegenstanders beschaamd, en verheugde de hele menigte zich over alle prachtige dingen die door Hem tot stand kwamen.

Toen iedereen God nog verheerlijkte, was de vrouw al lang weg. Ze liep onwennig en was bang voor de mensen, dat ze haar zouden zien. Zo kwam zij buiten de stad. Daar was niemand en het was heel stil. Er stond een hoge boom; daaronder ging zij staan. En zij stond. Rechtop stond zij daar na 18 jaar en zij dacht: dochter van Abraham, dochter van Abraham ben ik. Zo stond zij daar. Lang stond zij daar tot het avond werd en nacht en nog stond zij daar. Terwijl zij daar stond, hoor: voetstappen in de nacht. Zij luisterde. Een man kwam daar in het duister recht op haar af. Zij had geen vrees. Zij voelde: een dochter van Abraham ben ik. Toen stond de man stil, voor haar. Hij zei: Dag dochter, dochtertje van Abraham, .het was de rabbi van Nazaret. Zij zei: Dag, rabbi, ik sta. Hij zag haar staan in het duister onder de hoge boom, buiten de stad in de grote stilte. Hij zei: Ik dank je dochter van Abraham. Maar zij zei: Dankt u mij?. Ja, zei hij. Ik dank je; dat je geloofde. Toen kon ik het wonder doen. Ik voelde het toen ik je de handen oplegde. Daarop zei zij: U bent van God. En Hij: En jij van de mensen. En ze kusten elkaar. Toen ging Hij heen en zij naar huis. De volgende dag ging zij rechtop, vrij door de stad.